

Nr 375.

Av herr **Pehrsson** i Göteborg **m. fl.**, *angående åtgärder till motarbetande av den antireligiösa propagandan m. m.*

Inom vårt folk och särskilt bland dess ungdom pågår en organiserad gudlöshetspropaganda, som inom vida lager av samhället väcker allvarliga bekymmer. Den har satt som sitt syfte att förbereda den kommunistiska revolutionen genom att målmedvetet söka utrota kristen tro och livsåskådning, framför allt hos det uppväxande släktet. Den undergräver de fasta grundvalar, varpå vår kultur är byggd. Den strävar att beröva vårt folk de livs värden, som släktleden igenom utgjort vårt folks styrka. Den står ock i skriande motsats mot de principer, varpå vår folkundervisning är grundad.

I vår tid, som kännetecknas av oro, tvedräkt och förvirring på skilda livsområden, har denna propaganda lättare än eljest att göra sig gällande och innebär ett allvarligt hot mot vårt folks framtid, som icke kan bagatelliseras.

Denna gudlöshetspropaganda bedrives mer eller mindre öppet i vårt land och får allt större omfattning. Vad som då och då framkommer visar med ofrånkomlig klarhet, vad den bär i skölden. Här kan erinras om vad som framkom i samband med den interpellation rörande den antireligiösa propagandan bland barn och ungdom — och detta rent av från en medlem av skolans lärarkår — vilken väcktes vid sistlidna riksdag.

Denna propaganda arbetar genom bildande av »celler» inom de olika skolklasserna. Den har en vitt utgrenad organisation i de s. k. pionärklubbarna, som också ha eget organ och som stödjas av en de vuxnas organisation för kamp mot religionen. Vid förstamajdemonstrationerna i huvudstaden och annorstädes i landet tåga de inom denna rörelse organiserade barnen och ungdomen fram under pionärrörelsens standar. Man får då nogsamnt erfara, vilken omfattning denna propaganda tagit. I ovan nämnda interpellation gjordes också välbetänkt gällande, att åtminstone alla offentliga demonstrationer i sådant syfte av barn i skolåldern borde förbjudas.

Det synes vara allvarligt påkallat, att från samhällets sida ett ingripande sker för att söka hejda denna gudlöshetspropaganda, innan den medför obotlig skada för vårt folk.

Samma företeelse är framträdande i liknande former och med uppenbarligen samma ursprung i ett flertal land, där man jämväl söker medel att stävja dess framfart. I Tyskland t. ex. har den nått den utbredning, att samhället funnit sig nödsakat att med allvar ingripa däremot. Genom ett dekret föregående år har rikspresidenten von Hindenburg förbjudit och upp-

löst de olika gudlöshetsorganisationerna med till dem hörande institutioner, såsom bokförlag o. s. v., och belagt överträdelser häremot med allvarliga straffbestämmelser.

Genom statsmaktens klara och bestämda ställningstagande mot denna propaganda har dess illegitimitet och kriminalitet blivit tydligt förklarad. Härigenom har folket fått en stark väckelse till insikt om det mullvadsarbete som pågår. Därmed har ock ett gott stöd lämnats åt alla de goda krafter inom folket, som vilja värna den uppväxande ungdomen och genom positiva åtgärder arbeta för dess sedliga och religiösa fostran och därmed främja de ungas, hemmens och folkets välfärd.

Det må dock icke fördöljas, att det nutida samhällslivet även i andra hänseenden företer en skrämmande bild av hållningslöshet och brist på ansvars känsla inför nationens andliga livsvärden. Skådespel framföras på teatrarna, vilka äro ägnade att sára religion och sedlighet, och även här går det framför allt ut över ungdomen. Det synes fullt befogat, att offentlig myndighet må äga rätt att ingripa vid framförandet av offentliga skådespel och liknande tillställningar, icke blott, då de kränka »sedlighet och allmän lag» (Ordningsstadgan för rikets städer § 13) utan även då de kränka religionen. Även mot vissa radioframställningar har berättigad anmärkning gjorts, detta särskilt med hänsyn till den utomordentliga omfattningen av radions åhörarkrets och framställningarnas obegränsade tillgänglighet för barn och ungdom.

Med hänsyn till vad vi sålunda anført tillåta vi oss hemställa,
att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det tacktes Kungl. Maj:t låta verkställa en allsidig undersökning, huruvida och på vad sätt den antireligiösa propagandan i vårt land, särskilt bland barn och ungdom, samt andra i samma riktning verkande företeelser må kunna motarbetas och förhindras, samt för riksdagen framlägga de förslag, vartill denna utredning kan föranleda.

Stockholm den 20 januari 1933.

Per Pehrsson.

David Larsson.

Ewald Lindmark.

Birger Petersson.

Ernst V. Olsson.

Adolf Wallerius.

Frans Hansson.

N. E. Nilsson.

C. O. Johanson.

Linus Andersson.

Ernst Aronson.

Gustav Andersson,
Leabo.

Osc. Werner,
Höjen.

M. L. Petersson,
Broaryd.

Bertha Wellin.

Carl Patric Ossbahr.

P. M. Olsson.

E. Thorell.

Axel Hansson,
Rubbestad.

Nils Persson.

Arvid Gardell,
Stenstu.